

Цукрові буряки — вигідна культура

Останнім часом аж надто багато точиться розмов навколо цукру. Його міняють на бензин і солярку, карбід і залізо, мінеральні добрива і черешки... Цукор тепер став своєрідною конвертованою валютою у ділових стосунках як в межах України, так і в ближньому та дальньому зарубіжжі. Він же вкрай необхідний в кожній сім'ї, а норми видауску за талонами, на жаль, все скорочуються й скорочуються, давно перекресливши загальноприйнятну біологічну потребу людини. У тому числі і в нашому районі, де вирощуються і переробляються цукрові буряки.

Чи будемо з цукром завтра? Над цим питанням сьогодні замислюються не тільки споживачі, а й виробники. До бесіди на цю болючу тему наш кореспондент запросив заступника директора Б.Томашівського цукрозаводу Сергія ФІЛІПШИНА.

— Сергію Яковичу, весна — це своєрідний трамплін на шляху збільшення виробництва цукру, отже, і повнішого задоволення в ньому потреб населення.

— Не заперечую. Бо на ранню весну у трудівників села припадає найвище напруження підготовки до початку робіт на плантаціях цукрових очікуваної економічної

вигоди ні сільські колективні господарства, ні робітники заводу, ні держава.

— А чи є гарантія виконання пинішніх договорів на поставку цукросировини? Скільки передбачає прийняти солодких коренів на переробку?

— Твердої гарантії, що ми заготовимо передбачені 142 тисячі тонн цукрових буряків, тепер і бути не може. Успіх залежить від багатьох економічних факторів, а головне — від того, як будуть забезпечені усім необхідним бурякосіючі господарства. Останнім доведеться працювати в екстремальних, простіше кажучи, важких умовах суцільного дефіциту постачання добрив, гербіцидів, паливно-мастильних матеріалів та іншого. Разом з тим ми сподіваємося, що до вирощування

цукрових буряків буде прикута особлива увага. Бо ж вони — одна з найвигідніших культур. Оскільки цукор для молочної держави є стратегічним продуктом, то вона й подбала про заохочення селян, які працюватимуть на вирощуванні цукрових буряків.

— У чому ж конкретно проявлено згадану вами турботу?

— Насамперед — в оплаті реалізованої цукросировини. Буряки, згідно укладеної угоди колективних сільгоспідприємств із заводом, будуть прийматися у заліковій вазі за договірною ціною, але не нижче 12700 карбованців за одну тону. При цьому закупівельна ціна індексується у зв'язку з інфляційними процесами. Як нововведення і те, що в цьому році видаємо аванс під передбачений обсяг заготівлі цукрових

буряків. Передбачені також надбавки за дотримання строків реалізації. Загалом господарства зможуть одержати великі грошові надходження. Плюс до цього за пільговими цінами буде цукор та меляса, безплатно — жом і одна посівна одиниця насіння на кожний гектар.

— Мабуть, вирощувати цукрові буряки вигідно не тільки колективним сільгоспідприємствам, а й фермерам та селянам на присадибних ділянках? Чи укладає угоди і з ними? Якщо так, то на яких умовах?

— Цієї весни особливо багато громадян приходять на завод, пропонуючи укласти з ними угоду на заготівлю цукросировини. Укладаємо. Умови такі ж, як і з колективними господарствами. Крім того, для тих господарств, що вперше вирощують цукрові буряки,

оплата вища на 30 процентів. Завод зацікавлений у ділових стосунках з населенням. Вигода обопільна, хоча тут і є деякі складності.

— Що ви маєте на увазі?

— Бачите, колективні господарства укладають угоди на великі партії поставок цукросировини. На них розрахований апарат агрономічних, бухгалтерських, облікових працівників. Фермерські і підсобні селянські господарства спроможні вирощувати цукрові буряки на малих площах, кожному з них треба надати потрібну увагу. Ось чому адміністрація заводу рекомендує виробників-одиночок цукросировини об'єднувати у спілки чи ланки. Це буде тільки на користь нашим діловим стосункам.

Розмову записав
Спиридон КРАВЧУК.